

Ólst upp í hótelsvuntu föður síns

Fyrir nokkrum árum tók Auður Anna Ingólfssdóttir við stjórn nýs hótels á Egilsstöðum, Hótel Héraðs. Hún þykir röggSAMUR stjórnandi og hefur sett mark sitt í ferðaþjónustu í fjórðungnum. Steinunn Ásmundsdóttir leit inn til hennar á dögnum.

AUÐUR hefur nú stýrt Hótel Héraði í þrjú ár og hefur að sögn fróðra manna valdið því vel. Hvernig veik því við að hún hvarf austur í land?

"Einn daginn var nú bara hringt í mig og ég beðin um að taka Hótel Hérað að mér," segir Auður kímín. "Ég hafði vitað af þessu nýja hóteli á Egilsstöðum og hrifist af því, svo ekki sé meira sagt. Þá sá ég einnig fyrir mér að yfirvofandi væru breytingar á mínum gamla vinnustað, ráðstefnudeild Ferðaskrifstofu Íslands, það er að segja sameiningin við Úrval-Útsýn, sem í dag heitir Ferðaskrifstofa Íslands. Ég er að mörgu leyti fegin að ég tók þá ákvörðun að skipta um starfsvettvang á þessum tímamarki.

Héraðið er mjög spennandi staðsetning fyrir hótél eins og okkar og kostirnir margir. Til dæmis gróðurinn, umhverfið, veðrið og mannlífið. Hér er matarkista þjóðarinnar í næsta nágrenni, gríðarlega mikið af spennandi hráefni alls staðar í kringum okkur. Þar má nefna villibráðina; hreindýrin, rjúpu og gæsir, ásamt sjófugli, berjum og sveppum. Úr Mjóafirði fer bráðum að koma ferskur, gómsætur kræklingur og lax. Svo er rétt að nefna hlýraeldið á Neskaupstað. Sælkeralega séð er þetta hreint út sagt frábært."

Auður fæddist í Reykjavík 14. mars 1955. Foreldrar hennar eru Arnfríður Guðmundsdóttir og Ingólfur Pétursson, sem nú er látinn. Hann var vel þekktur úr hótélrekstri og kom víða við á ferlinum. Má í því sambandi m.a. nefna Hótel KEA á Akureyri, Hótel Borgarnes, City Hótel í Reykjavík og Hótel Flúðir. Þá tók hann oft að sér aðstoð við fyrirtæki og einstaklinga í hótél- og veitingarekstri, þar sem miður hafði gengið eða breytinga var þörf.

Höfðu hótélstörf föður hennar áhrif á val framtíðarstarfs?

"Ég man eftir þabba þannig að hann var alltaf hreint í vinnunni," svarar Auður að bragði "og ég ætlaði mér sannarlega aldrei að verða hótélstjóri. Í dag skil ég betur af hverju hann var svo mikið fjarverandi, því auðvitað þurfti hann alltaf að vera tiltækur og sagði af alkunnri hæversku að það fylgdi nú bara starfinu. Og nú er ég sjálf hótélstjóri!"

Eftir að hafa verið skiptinemi og stundað nám í Bretlandi árin í kringum tvítugt, lærði Auður blómaskreytingar hér heima. Svo fór þó að Ingólfur fékk dóttur sína til að stjórna Staðarborg í Breiðdal í eitt sumar. Í framhaldinu var henni boðið að reka Edduhótel á sumrin.

"Ég var á sumarhótelinu á Nesjaskóla í þrjú sumur," segir Auður, "þá þrjú sumur á Bifröst í Borgarfirði og önnur þrjú í Valhöll á Þingvöllum. Við þabbi störfuðum reyndar saman að rekstrinum í Valhöll þennan tíma, sem var mér mikils virði og í reynd gífurleg hvatning. Hann kunni svo sannarlega að laða það besta fram hjá starfsfólkinu. "Mundu, Auður mín, að hlusta vel á þá sem þú starfar með, hlustaðu á allt í kringum þig, jafnt dauða hluti og lifandi, það á eftir að reynast þér vel," sagði hann oft við mig. Þetta er ráð sem hefur dugað mér vel."

Setið báðum megin borðs

Auður fór sem fyrr segir að vinna í ráðstefnudeild Ferðaskrifstofu Íslands og starfaði þar í tæpan áratug, uns hún tók við Hótel Héraði. "Það féll þannig til, að vinkona mín var nýkomin þarna inn og ég fór eitthvað að hjálpa henni. Heillaðist af starfinu og þau losnuðu ekkert við mig meir," segir Auður og brosir þegar hún hugleiðir þennan tíma. "Nú var ég allt í einu hinum megin við borðið, sú sem var stöðugt að festa gistingu og afpanta á víxl, nákvæmlega að iðka þau vinnubrögð

"Ég sé möguleika á styttri ferðum hingað á vetrarmánuðum og að reyna að selja t.d. norðurljósin og myrkríð. Það væri sterkt að vera með dagsferðir úr Reykjavík, því þá er strax kominn grundvöllur fyrir rútur og leiðsögn."

sem ég hafði undrast á 10 ára ferli sem hóteltjóri. Ég tel það eftir á að hyggja mjög verðmætt að hafa setið báðum megin borðs og fá þannig tækifæri til að kynnst frá grunni hvernig viðskiptin, sem greiða laun okkar á hótelnunum, verða í reynd til.

Flugleiðir keyptu svo Ferðaskrifstofu Íslands og þannig gerðist ég í einni svipan Flugleiðastarfsmaður, sem var svo sem alls ekki ætlunin."

Demantshringur á Austurlandi

Hóteltjórinn er annálaður orkubolti og hefur meðal annars tekið mikinn þátt í þróunarstarfi að ferðamálum á Flijótsdalshéraði. Hvaða möguleikar eru á þeim vettvangi?

Auður svarar því til að markaðssetja eigi veturinn. "Ég sé möguleika á styttri ferðum hingað á vetrarmánuðum og að reyna að selja t.d. norðurljósinn og myrkrið. Og bara okkur sjálf eins og við erum. Það væri sterkt að vera með dagsferðir úr Reykjavík, því þá er strax kominn grundvöllur fyrir rútur og leiðsögn. Reyna þarf að ná einhverju af því fólki sem fer á Mývatn, Akureyri, Gullfoss og Geysi og einnig þeim sem eru að koma í þriðja og fjórða sinn til landsins. Það væri líka mjög spennandi ef hugmyndin hans Adda hjá Íslenskum ævintýraferðum yrði að veruleika, þ.e. að gerður yrði einskona demantshringur sem færi hér um, til Hafnar og þvert yfir Vatnajökul. Við þurfum að verða í stakk búin til að taka á móti svipuðum fjölda og fer um Akureyri og Mývatnssveit. En það kemur hægt og rólega."

Oft hefur verið rætt um skort á samstöðu í markaðssetningu hjá ferðaþjónustuaðilum og er Auður innt eftir skoðun sinni á því.

"Ég skynja mikinn góðvilja hjá sveitarstjórnnum til að vinna þessum málum fylgi, en þær eru illa staddar fjárhagslega svo ég held að frumkvæðið verði miklu meira að koma frá okkur sem störfum við ferðaþjónustuna. Við getum lyft Grettistaki ef við stöndum saman og seljum Austurland sem eitt svæði. Við eigum að vinna með Samtökum aðila í ferðaþjónustu, því markmiðið er auðvitað fyrst og fremst að fá fólk til að ferðast til Íslands, til þess að við getum haft atvinnu af því að annast það."

Við getum sjálf!

Nú hefur verið nokkuð þungt hljóð í fólki á landsbyggðinni undanfarin misseri. Hvaða strauma skynjar þú í því samhengi hér eystra?

"Ég hefði ekki trúað því hvað það er gott að vera úti á landi. Laus við skarkalann, stöðumæla og umferðarljós! Hér er virkilega gott mannlíf og ég hef fengið hlýlegt viðmót og dyggan stuðning. Því ætti ég afar erfitt með að kveðja staðinn og fara burt. En ég hef, eins og aðrir, orðið vör við barlóm og í því sambandi er vert að geta þess að við erum hér með uppstoppaðan lóm á hótelnunum. Hann gengur undir nafninu Bar-lómur og menn geta komið og úthellt sorgum sínum og svartsýni yfir hann. Ég fann nefnilega um leið og ég kom hingað að fólk var nokkuð neikvætt. Það sagði gjarnan að ekkert væri um að vera og ekkert að gerast. Sveitarstjórnarmenn væru nánast hálfmeðvitundarlausir og þingmenn gerðu helst aldrei neitt. Það kemur mér mjög á óvart hvað fólk lítur á þessa menn sem aðalvendipunktinn í að hlutirnir gerist. Mér finnst frekar vanta á að fólk drífi í að gera hlutina sjálf. Þeir sem eru með eitthvert væl geta því talað við Bar-lóminn um vandamál sín og veit ég með nokkurri vissu um dæmi sem hann hefir leyst með sóma."

Að þekkja sinn vitjunartíma

Býstu við að ílengjast á Héraðinu?

"Það var vissulega stór ákvörðun að flytja hingað austur. Ég sagði strax að ég yrði hér lágmark í þrjú ár, maður fer ekki fyrir minna. Ætli ég verði nú ekki hér eitthvað áfram. Samt er ég alveg grjóttákveðin í að verða ekki gamla kerlingin á Héraði. Það á hver sinn vitjunartíma og maður gerir hvorki fyrirtækinu né sjálfum sér greiða með því að ílengjast mjög lengi í svona starfi. Það þarf svo gríðarlega mikið frumkvæði og hugmyndaflug í starfið og maður þarf hreint alltaf að vera tiltækur. Ég held að þegar fram í sæki vinni ég bara frá 9-5, eigi frí um helgar og hugsanlega eitthvert líf fyrir utan vinnuna."

Geturðu séð fyrir þér á hvaða vettvangi það yrði?

"Ég veit það ekki. Mér líður ágætlega á Austurlandi og fer kannski alls ekki héðan. Mér finnst samt í raun ekki skipta máli hvar í heiminum ég er. Tvíbúrasystir mín, Anna Auður, býr í Kanada og þangað myndi ég mjög gjarnan vilja fara. Það væri til dæmis spennandi að fást við að markaðssetja Ísland þar."

Það er sjálfsagt að enda spjallið á góðri sögu úr hótélbransanum.

"Já," segir Auður Anna "ekki skal standa á því. Mér dettur strax í hug atvik sem henti þegar ferjan Lagarfljótsormurinn var fluttur hingað að nóttu til frá Reyðarfirði. Hér var norræn ráðstefna og mikið fjör fram eftir nóttu. Einn Færeyingurinn í hópnum hafði brugðið sér út á svalirnar við barinn til að fá sér ferskt loft, eftir fjörugan færeyskan dans. Þá leið ferjan eftir þjóðvegi 1 framhá hótelinu í náttmyrkrinu. Hann fór umsvifalaust upp að sofa og sagði mér svo morguninn eftir, að hann hefði skemmt sér konunglega kvöldið áður "en ég hélt ég væri búinn að fá mér full mikið neðan í því þegar ég sá allt í einu skip sigla hjá á þurru!"